

byly přivítány a pohoštěny městskou radou; dále pořádán lunch předsedkyní mezinárodní federace Prof. Dr. Cullis v Autoklubu, panem primátorem Drem Baxou recepcí v primátorských salonech v Ústřední knihovně, československou předsedkyní gala-diner v Obecním domě, jehož se zúčastnili zástupci vlády.

Dne 23. července uspořádala pro delegátky Dr. Alice Masaryková, která jest členkou čl. Sdružení, Garden-Party v Královské zahradě, které se zúčastnil pan prezident republiky Dr. Masaryk, který při této příležitosti učinil skvělý neočekávaný dar ve prospěch mezinárodního stipendijního fondu Mezinárodní federace vysokoškolsky vzdělaných žen, věnovav mu částku 1.000.— Liber šterlingů. Oficiálně zahájeno bylo zasedání rady 21. července v zasedací síni Staroměstské radnice slavnostní schůzí, již se zúčastnili zástupci za ministerstvo školství, za ministerstvo zahraničí, za hlavní město Prahu pan primátor Dr. Baxa, celé předsednictvo mezinárodní federace, delegátky a řada hostů. Za vládu učinil projev pan ministerský rada Dr. Spíšek, a za hlavní město Prahu pan primátor Dr. Baxa, předsedkyně mezinárodní federace Dr. Cullis proslovila zajímavou přednášku, v níž ukázala, jak se uplatňuje vysokoškolsky vzdělaná žena v různých státech světa.

Připomenouti sluší, že vypravena byla deputace k hrobu Dr. Elišky Krásnohorské, kde položeny byly jménem Mezinárodní federace květiny s červenobílými stuhami, a s věnováním »Mezinárodní federace universitně vzdělaných žen zkladatelce prvního českého dívčího gymnasia«.

Kromě oficiálních slavností měly delegátky příležitost v přátelských schůzkách seznámiti se s členkami čl. sdružení, a přátely ženského studia.

Příští zasedání rady koná se k pozvání americké federace ve Spojených státech, která za tím účelem vypraví bezplatně loď do Evropy pro evropské delegátky.

Pokud jde o meritorní výsledky jednání rady nutno zejména upozorniti na tyto body:

Zásady udělování studijních stipendií členkám národních sdružení, spolupráce s jinými mezinárodními organizacemi, výměna lékařek, středoškolských profesorek, knihovnic a bibliotekářek, organizace skupinových vědeckých zájezdů do jednotlivých států, opatřování bibliografie vědeckých prací žen atd.

Sjezdy konané mezinárodním sdružením vysokoškolsky vzdělaných žen jsou důležité k dosažení cíle mezinárodní federace, neboť na sjezdech setkávají se vynikající pracovnice různých národů a oborů, nejrozmanitějších povolání, ale stejných zájmů a podobné průpravy pro život, takže si mohou rozuměti.

Mezinárodní federace poskytuje pomoci svým členkám, cestují-li v cizině, a buduje za tím účelem v různých městech své domy, pensionáty, v nichž by se mohly jeho členky ubytovati, navštívit-li město, nebo pobývaly-li tam delší dobu za účelem studijním. Takové pensionáty zřízeny jsou v řadě velkých měst (New York, Washington, Baltimore, Filadelfii, Paříži, Montreelu, Římě a Athénách). V roce 1927 otevřena byla »Crosby Hall« v Londýně, která může poskytnouti ubytování skoro 50 členkám.

Nejdůležitějším úkolem mezinárodní federace jest však poskytování stipendií, a to jak mladším studentkám, tak i graduovaným ženám k další vědecké práci. Za tím účelem zřízen byl mezinárodní stipendijní fond, jehož úroků používáno jest k udělení stipendií členkám mezinárodní federace k účelům studijním v cizině. Mimo to zřizují i vlastní stipendia pro akademické ženy cizích států jednotlivá národní sdružení. Mezinárodní federace zabývá se dále otázkou výměny lékařek, středoškolských profesorek, knihovnic a bibliotekářek a organizací skupinových vědeckých zájezdů do jednotlivých států. Mezinárodní federace čítá dnes na 55.000 členek různých národních federací, téměř všech evropských států. Sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen v RČS. jest členem M. F. od roku 1921, a podepsaná jest po řadu let první místopředsedkyní.

JUDr. Anděla Kozáková.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Uzavřel-li kdo za platnosti zákona o ochraně nájemníků nájemní smlouvu ve starém domě na více let za určitou činži, pokládá se tato smlouva dle uvedeného zákona po projití smluvené doby za prodlouženou na neurčitý čas a sice i co do výše nájemného, takže pronajímatel nemůže činži jednostranně libovolně zvýšiti, nýbrž, neodpovídá-li snad výše její přípustné dle zákona na ochr. náj., lze se domáhati zvýšení její jen v mezích tohoto zákona.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 22. listopadu 1929 Rv I 178/29. Krajský soud civilní v Praze Ck V 396/27.)

Žalobce uzavřel se žalovaným dne 3. srpna 1923 nájemní smlouvu na dobu 4 let za roční nájemné 8500 Kč.

Po projití této smluvené lhůty nájemní, s ohledem na ustanovení § 2 zák. ze dne 26. března 1925 č. 48 sb. z. a n., dle něhož tato nájemní smlouva sluší pokládati za prodlouženou na neurčito, domáhal se žalobce na žalovaném placení činže 56.000 Kč ročně resp. 14.000 Kč čtvrtletně jako prý činže přiměřené.

První soud žalobu zamítl.

Vrchní soud (rozh. z 19. listopadu 1928 Co II 315/28) rozsudek první stolice z těchto důvodů potvrdil: Z ustanovení § 2 zák. č. 48/1925 sb. z. a n. plyne, že i na předmětný prodloužený nájemní poměr vztahuje se tento zákon o ochraně nájemníků. Jen § 14 cit. zákona stanoví, že na nájemní smlouvy učiněné v obě od 1. května 1922 do 31. března 1925 na určitou dobu aspoň 3 let nevztahují se ustanovení § 8—12 cit. zák., které připouštějí zvýšení nájemného.

Sporno jest však, zda prodloužením doby nájemní dle zákona o ochraně nájemníků prodloužila se úmluva nájemní i co do výše požadovaného nájemného. A tu je odvolací soud prvý, že podle ustanovení § 2 odst. 3. cit. zák. prodloužil se poměr nájemní nejen co do doby, ale i co do výše nájemného. Přezkoumání smluvené činže jest sice při takových smlouvách dle § 22 cit. zák. vyloučeno, ale poměr nájemní zůstává pod ochranou tohoto zákona, když zákon ten sám pokládá smluvní nájemní poměr za prodloužený na neurčito za podmínek v něm uvedených, které tu také skutečně jsou. Při tom ustanovení § 14 cit. zák. nemá jiného významu, než že soud není oprávněn zkoumati, zda smluvená činže odpovídá předpisům zákona o ochraně nájemníků. Příčilo by se ale duchu tohoto zákona, aby pronajímatel mohl zvýšiti smluvené nájemné po uplynutí smluvní doby nájemní, jak by chtěl, poněvadž by tím i trvání smluvní doby na neurčitou dobu bylo ohroženo. Je proto odvolací soud toho názoru, že pronajímatel nemůže vůbec žádati zvýšení smluveného nájemného, leda v tom případě, kdyby toto nájemné neodpovídalo nájemnému dle zákona o ochraně nájemníků a bylo menší než nájemné dle tohoto zákona i s přípustným zvýšením dle § 8—12 cit. zák.

Za tohoto stavu věci nelze jinak za to míti, než že nájemné, ve smlouvách dle § 2 odst. 3 cit. zák. stanovené, trvá i po prodlouženou dobu nájemní a že toto nájemné nelze jednostranně zvýšiti, nýbrž jen dohodou stran nebo soudním rozhodnutím v mezích zákona o ochraně nájemníků, jehož platnost po uplynutí smluvené doby nájemní nastala, jsou-li tu podmínky k takovému rozhodnutí.

Správně proto první soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud dovolání žalobcovu nevyhověl. Důvody: Odvolací řízení není neúplné a také nebyla sporná věc posouzena nesprávně.

Neprávem spatřuje dovolatel neúplnost odvolacího řízení v tom, že v něm nebyl o přiměřenosti žalobou požadované činže připuštěn důkaz znalci. Otázka přiměřenosti činže je pro rozhodnutí rozepře, jak je zjevné ze správných věcí i zákonu vyhovujících důvodů naříkaného rozsudku, pro rozhodnutí rozepře nezávažná proto o ní nelze podle § 275 odst. 1. c. ř. s. prováděti nějaké důkazy.

Nebylo zákonného důvodu ku přerušení řízení a vyžádání rozhodnutí o výši nájemného podle § 25 zák. o ochraně nájemníků, neboť se dovolatel nedomáhá žalobou této činže, nýbrž činže, »která odpovídá hodnotě nájemního předmětu«, o níž bez dalšího bližšího odůvodnění prostě uvádí, že činí ročně 56.000 Kč.

Není tedy ani v této příčině podle č. 2. § 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací opodstatněn.

V otázce správnosti právního posouzení sporné věci odvolacím soudem jsou dovolací vývody opakovaním právního názoru dovolatelem v řízení soudů první stolice a v řízení odvolacím hájeného, jehož podstatou jest, že prodloužením nájemní doby není prodloužena nájemní smlouva ve příčině výše nájemného. Dovatel nedbá právní podstaty nájemní smlouvy, která podle § 1094 obč. z. platí za zcela dojednanou a užívání věci pokládá se za koupené, jakmile se smluvní strany dohodly o podstatných kusech nájmu, to jest o věci a ceně. Také nedbá doslovu § 2 odst. 3. zákona o ochraně nájemníků, podle kterého se na určitou dobu uzavřené smlouvy nájemní pokládají po dobu platnosti zákona za učiněné na neurčitou dobu, tedy prodlužuje se tímto ustanovením nájemní smlouva, to jest všechny její »podstatné kusy«, kterými jest podle § 1094 obč. z. nájemní předmět a výše umluvené činže a není myslitelné, aby na určitou dobu učiněná a zákonem na neurčito prodloužená nájemní smlouva jako taková přestala po zákonitěm prodloužení existovati, neboť kdyby měla zaniknouti dohoda o výši nájemného, už by tu nebylo nájemní smlouvy vůbec a nebyla by podle § 2—3 odst. zák. o ochr. náj. prodloužena nájemní smlouva, nýbrž, kdyby byl dovolatelův právní názor správný, byla by nájemní smlouva původní zrušena a nahrazena novou, jinou smlouvou.

Ve skutečnosti se dovolatel tím, že se dožaduje žalobou zaplacení činže, »která odpovídá hodnotě nájemního předmětu«, o níž bez dalšího bližšího odůvodnění prostě uvádí, že činí 56.000 Kč ročně, domáhá vůči žalované straně ujednání nové smlouvy nájemní, při čemž jednostranně vnucuje žalované místo staré, ročně podle smluvního ujednání 8500 Kč činící činže, novou, ale čtvrtletně 14.000 Kč činící činží.

Je tedy dovolání bezdůvodné a nelze mu vyhověti. r.

Fuse společenstva s jiným společenstvem není ničím jiným než zvláštním způsobem zrušení družstva; má-li tedy družstvo splynouti s jiným, nutno předem usnésti se na jeho zrušení a likvidaci a tu též provésti.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 28. listopadu 1929 R I 647/29. Krajský soud v Písku Firm 1201/28.)

Nájemní a stavební družstvo v R. usneslo se na zrušení a po provedené likvidaci, která byla valnou hromadou schválena, bylo vymazáno v obchodním rejstříku a spojilo se s jiným družstvem téhož druhu v P.

Několik členů bývalého družstva v X žádalo o nové zapsání tohoto družstva uvádějíce v návrhu, že likvidace nebyla provedena správně.

První soud zamítl návrh.

Soud rekursní potvrdil usnesení to.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti. Odůvodnění: Napadené usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového, není ve zřejmém rozporu se zákonem ani se spisy, a není ani stíženo zmatečností. Není tu tedy podmínek § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. a nemohlo býti dovolací stížnosti vyhověno.

Vzhledem k vývodům této stížnosti dlužno však dodat toto:

Jak nejvyšší soud již vyslovil v plenárním usnesení ze dne 21. června 1923 č. pres. 540/23 (číslo 2753 sb. n. s.), není k zápisu výmazu likvidace firmy vůbec třeba svolení berní správy ve smyslu § 8 zákona ze dne 17. února 1920 č. 134 sb. z. a n. Bylo ho ovšem třeba k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva, rejstříkovému soud si však před vyřízením opovědi zrušení a likvidace družstva ze dne 8. listopadu 1928 nevyžádal tohoto svolení a povolil zápis usnesením ze dne 19. listopadu 1926 č. Firm 1056/26.

Než tato závada byla odklizena dodatečným prohlášením berní správy v Prachaticích ze dne 13. listopadu 1929, že proti výmazu firmy »Nájemní a stavební družstvo v R.«, zapsané společenstvo s ručením omezeným v likvidaci nečiní námitek.

I jinak bylo vyhověno podmínkám, jež třeba splniti před výmazem firmy. Rské společenstvo usneslo se na valné hromadě dne 5. září 1926 na likvidaci po sloučení se stejným družstvem v P. Zákon ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. se sice výslovně nezmiňuje o fusi jako o zrušovací m d ů v o d u, než fuse dle své právní povahy není ničím jiným než zvláštním

způsobem zrušení Družstva usnesením společenstva (§ 36 č. 2 úvod. z.). Má-li tedy společenstvo splynouti s jiným, nutno se předem usnésti na jeho zrušení a likvidaci, což se právě stalo na valné hromadě z 5. září 1926. Jinak bude obdobně použiti také předpisu čl. 247 obch. zák., při čemž je však nezbytně třeba zachovati se i podle § 40 zák. družstevního, co do vyzvání věřitelů, aby se u společenstva přihlásili (viz: Dr. Em. Stross: das oesterr. Genossenschaftsrecht str. 245 a srovnaj Dr. K. Hermann Otavský: všeobecný zákon obchodní str. 851 a II. díl str. 1774). Toto vyzvání jest ve spisech vykázano.

Valná hromada ze dne 26. října 1927 schválila konečnou likvidační bilanci, udělila likvidatorům absolutorium a usnesla se na výmazu družstva ze společenstevního rejstříku, tedy na výmazu likvidační firmy. Podle konečné bilance vyvažují pasiva družstva jeho aktiva.

Není tedy závady, aby navrhovaný výmaz nebyl povolen.

Vyslovují-li stěžovatelé domněnku, že likvidační bilance nebyla správná, nemůže to vyvrátiti skutečnost, že byla valnou hromadou schválena a že bylo likvidatorům dáno absolutorium. Bilance byla sestavena ke dni 28. října 1927 a téhož dne byla valnou hromadou schválena a absolutorium likvidatorům uděleno. Tím dnem nutno tedy pokládati likvidaci zrušeného družstva za skončenou.

Pokud byla zamítnuta opověď stěžovatelů k opětovnému zápisu družstva, stačí poukázati k důvodům, jež uvedeny jsou již v rozhodnutí nejv. soudu pod č. 3602 sb. nejvyš. soudu.

r.

Rejstříkový soud není oprávněn přezkoumávatí zákonnost postupu valné hromady při volbě členů představenstva akciové společnosti, proto není oprávněn při opovědi nově zvolených členů představenstva požadovati výkaz o řádném svolání valné hromady.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 7. prosince 1929 R I 852/29. Krajský soud v Litoměřicích Firm 3877/29.)

Rejstříkový soud vrátil opověď akciové společnosti k předložení výkazu, že byla valná hromada, ve které členové představenstva byli zvoleni, řádně svolána.

Společnost si do tohoto usnesení stěžovala, avšak soud rekursní stížnosti nevyhověl.

Odůvodnění: Stěžovatelka napadá usnesení soudu první stolice, poněvadž prý soud rejstříkový není oprávněn zkoumati zákonnost usnesení valné hromady, ve které členové představenstva byli zvoleni.

Stěžovatelka není v právu. Neboť mínění jejímu bylo by lze jen tenkrátě přisvědčiti, kdyby, jak Staub Pisko v § 34 a k čl. 224 obch. z. uvádí, usnesení valné hromady nebylo předmětem zápisu do obchodního rejstříku. Tomu však v daném případě tak není, neboť zápis nově zvolených členů představenstva do rejstříku má se státi na základě usnesení valné hromady.

Příkaz soudu k doplnění opovědi nemůže odstraniti, zrušiti ani poukaz stěžovatelky na tu skutečnost, že stěžovatelka jako akciová společnost podléhá dozoru správních úřadů. (Staub Pisko § 34 b k čl. 224 obch. z.)

Nejvyšší soud vyhověl dovolací stížnosti, zrušil obě nižší usnesení a nařídil prvnímu soudu (rejstříkovému), aby nehledě k důvodům, pro které byla opověď vrácena, o ní po zákonu jednal.

Odůvodnění:

Stěžovatelka napadá usnesení rekursního soudu pro zjevný rozpor se zákonem a stížnosti její nelze upřiti oprávnění.

Podle spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852 č. 253 ř. z., jehož jest použiti na akciové společnosti, jak patrné z § 32 uvoz. zák. k obch. zákoníku, podléhají akciové společnosti dozoru správních úřadů a proto není třeba, aby rejstříkový soud přezkoumal zákonnost postupu valné hromady při volbě členů představenstva, akciové společnosti.

Takové přezkoumací právo lze přiznati rejstříkovému soudu pouze tehdy, když zápis usnesení valné hromady do obchodního rejstříku má konstitutivní význam, takže jest povinností rejstříkového soudu, aby samostatně zjistil jak věcné tak formální předpoklady platnosti takového zápisu. O takové usnesení tu však nejde, což rekursní soud přehlíží, nařikávané usnesení odporuje proto zřejmě zákonu a vyhovujíc dovolací stížnosti bylo se usnésti, jak se stalo. (Srov. Komentář Staub

Pisko čl. 224 obch. z. § 34, Randa: Obchodní právo II. str. 87 § 20 pozn. 82 a), rozhodnutí Adler Klemens 981 a 1817, Dr. Viktor Ehrenberg: Handbuch des gesamten Handelsrechtes I. str. 570 a Dr. Alex. Marx: Firmenrechtliche Grundbegriffe str. 18.). —r.

Usnese-li se společnost s ručením omezeným na přeměnu ve společnost akciovou respektive na fusi s touto, musí rejstříkovému soudu při oznámení této své přeměny vykázat, že obě ty společnosti usnesly se, že seřítí má s likvidace zanikající společnosti s ruč. obm., jakož i dále vykázat souhlas berní správy.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 1. února 1930 R I 12/30. Krajský soud v Litoměřicích Firm 3857/29).

Hutní společnost X, společnost s ručením omezeným a stejně znějící společnost akciová svým představenstvem učinily oznámení rejstříkovému soudu, že X společnost s ručením omezeným přeměnila se ve společnost akciovou s převzetím všech aktiv a passiv bývalé společnosti s ručením omezeným, že tu jde tedy o fusi těchto dvou společností, jelikož akciová společnost byla jen k tomuto účelu povolena a schválena, aby splýnula s bývalou společností s ručením omezeným stejného pojmenování po rozumu § 96 zák. ze 6. března 1906 č. 58 ř. z. a žádaly o zápis v rejstříku obchodním.

Rejstříkový soud vrátil ohlášku k opravě v tom směru, aby vykázano bylo, že obě společnosti se usnesly na zřeknutí se likvidace zanikající společnosti s ručením omezeným a dále aby byl předložen výkaz o souhlasu berní správy.

Stížnosti žadatele nebylo vyhověno rekurs. soudem. Odůvodnění:

Usnesením na fusi společnosti s ruč. obm. s akciovou společností zaniká společnost s ruč. obm. dle § 84 odst. III. zák. ze 6. března 1906 č. 58 ř. z. a měla tedy dle § 87 cit. zák. následovat její likvidace. Tato likvidace může vedle § 96 cit. zák. odpadnouti, když se o obě společnosti, i zanikající společnost s ruč. obm. i akciová společnost usnesly, že s likvidace té má seřítí. Takové usnesení musí rejstříkovému soudu býti vykázano, jinak by musil rejstříkový soud na provedení likvidace trvati. Proto právem rejstříkový soud od žadatelů zmíněný výkaz požaduje.

Právem také požaduje rejstříkový soud výkaz o svolení berní správy ke zmíněné přeměně, neboť dle § 8 zák. ze 17. února 1920 č. 134 sb. z. a n. požaduje se společností v jinou právní svolení berní správy příslušné ku zajištění dávky a bez takového výkazu rejstříkový soud zápis do obchodního rejstříku nemohl ani povolit. Otázku, zda se tuto citovaný zákon vztahuje také na společnosti s ručením omezeným, není rejstříkový soud oprávněn řešiti, to jest věci příslušného úřadu správního, jehož rozhodnutí jest pro soud směrodatným.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu rovněž odepřel úspěch. Odůvodnění: Odvolatelé napadají usnesení rekursního soudu, pokud jím bylo potvrzeno usnesení soudu stolice prvé v příčině zřeknutí se provedení likvidace společnosti s ruč. obm. pro zřejmý rozpor se zákonem (§ 16 nesp. pat.), leč neprávem.

Především budiž podotknuto, že jsou stěžovatelé na omylu, domnívají-li se, že jim bylo také uloženo, aby vykázano usnesení o zřeknutí se provedení likvidace akciové společnosti. Takového příkazu neobsahují napadená usnesení, nýbrž jde podle nich pouze o zřeknutí se likvidace zanikající společnosti s ruč. obm. Tu však nejvyšší soud vyslovil a podrobně odůvodnil již ve svém rozhodnutí sb. n. s. č. 7810 právní názor, že i pro přeměnu společnosti s ruč. obm. v akciovou společnost dlužno obdobně použití předpisu § 96 zák. o společnostech s ručením omezeným co do otázky vzdání se likvidace, a neshledává příčiny, by od tohoto názoru upustil. Také obdobné použití předpisu čl. 247 obch. zák., na něž ustanovení § 96 poukazuje, nemůže narážeti na nepřekonatelné obtíže, nemá-li nově zřízená akciová společnost jiného jmění, než jmění převzaté od zanikající společnosti s ručením omezeným. V usnesení, že se zrušuje společnost s ruč. obm. a přeměňuje v akciovou společnost a že se převádí jmění společnosti s ruč. obm. jakožto celek i s dluhy na akciovou společnost, není ještě obsaženo usnesení o zřeknutí se likvidace zanikající společnosti s ruč. obm., neboť § 96 zák. o společnostech s ruč. obm. vyžaduje vedle onoho usnesení také ještě, aby obě společnosti se vzdaly provedené likvidace společnosti zanikající.

Nelze proto mluvit o zřejmé nezákonnosti napadené části rozhodnutí rekursního soudu a poněvadž tu není ani ostatních předpokladů § 16 nesp. pat., musela se dovolací stížnost minouti s úspěchem. —r.

Z E D N E

Pojištění notářů na případ úmrtí. Notářská komora Pražská vyjednala s jednou českou pojišťovnou pražskou zvláštní výhodné podmínky pro pojištění notářů na případ úmrtí, spojené s bezplatným spolupojištěním invalidním. V podmínky ty lze nahlédnouti u notářské komory pražské, i jest nyní na příslušných našem stavu, aby použili této příležitosti a uzavřeli pojišťovací smlouvy s českým ústavem.

Jazykové směrnice pro notáře. Notářská komora pražská podala vzhledem k tomu, že dlužno dříve rozřešiti otázku jazykového úřadování notářů před uzákoněním notářského řádu, ministerstvu spravedlnosti zvláštní pamětní spis, v němž projevuje souhlas, aby směrnice jazykové byly zvláštním nařízením jednotně upraveny pro celou republiku, avšak žádá, aby výnos ten předložen byl na vědomí ministerské radě.

III. sjezd právníků československých, bude se konati již dne 11. až 13. října t. r. a podle dosavadních přihlášek lze doufati, že zúčastní se jej také mnoho příslušníků našeho stavu, což jest veležádoucí, neboť na pořadu sjezdu nacházejí se otázky, které také úzce dotýkají se stavu notářského, zejména otázka reformy akciového zákona.

V. sjezd německých právníků. Naší redakci došlo pozvání na V. sjezd německých právníků, který konati se má o svatošedných svátcích budoucího roku (22. až 25. května 1931) v Chebu a Františkových lázní. Na pořadu jsou otázky »O právním postavení žen« dále otázka, zda-li odpovídá v různých ústavách vyslovená zásada rovnosti všech po zákonu proveditelných subjektivních práv. Dále otázka reformy zákona o společnostech s r. o., o známkovém zákoně, jakož i jaké kroky dlužno podniknouti, aby docílena byla jednotná judikatura nejvyšších soudů a konečně jakým požadavkům mají odpovídati zákony trestní, aby svou funkci, zaručující řádně splnily jak proti veškerenstvu, tak proti jednotlivci.

P O Z V Á N Í

k měsíční schůzi odboru »Praha« Spolku notářů čl., která se konati bude dne

25. října 1930

o 19. hodině v restauraci »U Šindeláře«, v Praze II., Václavské náměstí 64.

Na programu »Řešení praktických případů«.

V Praze, v říjnu 1930.

Za Odbor »Praha« Spolku notářů čl.

JUDr. A. Kozáková,
t. č. jednatelka.

JUDr. Václav Černý,
t. č. předseda.

Notářský úředník

s kratší praxí, písař na stroji, lustrant, stenograf a částečný tabularista hledá stále místo kdekoliv. Zn.: »Prosinec 1930« — dc adm. t. l.

JUDr.

16 měs. not. praxe, 1½ r. adv., přijme místo u notářství v Čechách. Zn.: »JUDr.« do adm. t. l.

Vedúci uradník verejnotar'skej kancelarie

slovenskej, nemeckej a maďarskej reči v slove i písme úplne znalý, s 22ročnou praksou, samostatne pojednáva, všetky poz. knižné záležitosti vybaví, slovom vo všetkých verejnotar'ských prácach úplne oboznalý, ženatý, r. kat., rád by zmenil miesto.